

ارتباط ضعیف تلویزیون با جشنواره فیلم کودکان و نوجوان

معصومه طاهری

چند روزی می‌شود که از سسی‌امین جشنواره فیلم کودک و نوجوان در اصفهان می‌گذرد، ولی به جز پخش مراسم افتتاحیه آن از شبکه نمایش و در حد گذرا اخبار جشنواره باز خورد و پوششی در رسانه ملی از آن ندیدیم، مگر در و شبکه‌استانی اصفهان. این درحالی است که از جشنواره فیلم کودک و نوجوان با عنوان یک جشنواره بین‌المللی یاد می‌شود که فیلمسازان و کارگردانان مختلفی از سر تاسر کشور و چند کشور خارجی در آن حضور دارند و از تلویزیون انتظار می‌رود با توجه به اینکه سینمای کودک در کشورمان نیاز به حمایت دارد در تقویت و انعکاس آن همراهی بیشتری داشته باشد. به‌خصوص در شبکه‌های نمایش که می‌بایست در این باره فعالانه عمل کنند، چه آن‌که وقتی شبکه‌های نمایش در تلویزیون افتتاح شد اولین چیزی که به ذهنمان خطور کرد این بود که شبکه‌های اختصاصی برای نمایش فیلم، نتانتر و انکساکامل برنامه‌ها و جشنواره‌های سینمایی در صداوسیماباره افتاده است (هر چند قبول داریم پوشش‌های بازیگران و عوامل سینما را گاهی به قدری ناجور است که شبکه‌های نمایش را در انعکاس این مراسم دست بسته کرده است) اما کم‌کم شاهد این‌بودیم که شبکه‌های نمایش بیشتر به پرکردن آنتن خود می‌اندیشد.

شاید آن زمان که تعداد شبکه‌های تلویزیون محدودتر بود و شبکه‌های مختص به نمایش فیلم در رسانه ملی وجود نداشت، جشنواره فیلم کودک و نوجوان در تلویزیون بیشتر دیده می‌شد تا امروز که رسانه ملی عرض‌تر و شبکه‌های آن بیشتر شده‌اند و به نوعی سال‌ها قبل حال

وحوای تلویزیون در ایام جشنواره فیلم کودک و نوجوان نمود بیشتری داشت، بود. در دوره آنچه درباره جشنواره فیلم کودک و نوجوان فارغ از حواشی و زرق و برق آن باید مورد توجه قرار گیرد علاوه بر تأثیرگذاری آن بر دهنه سینما و فیلمسازی کشور در طول سال، انعکاس و بررسی آن در رسانه ملی است، به طوری که با توجه به اهمیت سینمای کودک می‌بایست همزمان با ایام جشنواره در شبکه‌های برنامه‌هایی نقد و بررسی سینمای کودک با حضور کارشناسان آن حوزه سینمایی برگزار شود تا نقاط ضعف و قوت فیلم‌های این رده سنی شناسایی و رصد شوند چراکه حتی برخی از بازیگران و کارگردانان فیلمسازی کودک هم در گفت‌وگوهای مختلف خود از وضعیت سینمای کودک گلایه کرده‌اند از جمله مریم سعادت که معترضانه گفته بود: «چرا در طول سال هیچ کدام از فیلم‌های جشنواره اکران نمی‌شود یا حتی در تلویزیون به نمایش گذاشته نمی‌شود. با توجه به اینکه هر بار فیلم‌های خارجی و داخلی زیادی تولید می‌شود و در جشنواره ورود

تهیه‌کننده مورد نظر در دسترس نیست

فرزاد اصلاتی

حواشی ایجاد شده برای آخرین فیلم حامد محمدی، همچنان نقل محافل سینمایی و سیاسی است؛ حوزه هنری، خاستگاه منوچهر محمدی- تهیه‌کننده فیلم- حاضر به اکران فیلم جدید او نیست.

این اولین هشدار جدی به فردی است که پروژه‌های بزرگ و اصلی حوزه هنری را تهیه کرده است. آنها تم اصلی و پرداخت نهایی فیلم را نمی‌پسندند و راجع به آن موضع دارند. تلاش‌های حامد محمدی و منوچهر محمدی هم به جایی نرسید اما سؤال اصلی در میان این تقابل خودی با خودی، سکوت معنادار تهیه‌کننده فیلم است.

منوچهر محمدی جز یکی، دو خط مصاحبه در خرداد امسال، هنوز هیچ واکنشی به رفتار حوزه هنری نشان نداده است. در واقع او خواهان ورود وزارت ارشاد است در حالی که صاحب اصلی فیلم، تهیه‌کننده است. آن هم تهیه‌کننده شناخته‌شده است. دست بر قضا از رفا و همکاران اصلی حوزه

فرهنگ‌و هنر

سرویس فرهنگی ۸۸۴۹۸۴۶۶

گفت‌وگوی «جوان» با علیرضا رضاداد، دبیر جشنواره فیلم کودک و نوجوان:

حمایت دولتی از فیلم‌های کم‌مخاطب را کاهش می‌دهیم

مریم کیابامهر

جواد محرمی

جشنواره فیلم کودک و نوجوان اصفهان روزهای پایانی خود را می‌گذراند، برقرار باشد؛ چراکه پخش نکردن برنامه‌های جشنواره‌ها در شبکه‌های مختص فیلم‌های کودک می‌تواند به آستنی دادن بچه‌ها محروم کرده و تنها بزرگسالان را به نوجوان را به عنوان مخاطب از سینما محروم کرده و تنها بزرگسالان را به رسمیت می‌شناسد. برگزاری هدفمند، زیرنامه بزی شده و هوشمندانه جشنواره کودک می‌تواند به آستنی دادن بچه‌ها با سینمای باری‌رسان باشد. «جوان» در گفت‌وگو با علیرضا رضاداد، دبیر سسی‌امین دوره این جشنواره به بررسی نتگناها و شواحد سینمای کودک پرداخته است.

■ ■ ■

در همه جای دنیا جشنواره‌های فیلم‌بانام شهرها شناخته می‌شوند و اغلب مردم میزبان اصلی هستند و مشارکت جدی در برگزاری جشنواره‌ها دارند و در مدت برگزاری حداقل به لحاظ ذهنی درگیر هستند ولی در اصفهان این حالت زیاد ملموس نیست. به نظر من مردم اصفهان میزبانان خوبی هم هستند. منتها شاید وظیفه اطلاع‌رسانی که نهاد‌های شهری مثل شهرداری بر عهده دارند خیلی خوب انجام نمی‌شود یا یا مددکاری تأخیر انجام می‌شود. این مسئله از بی‌رغبتی مسئولان اصفهانی ناشی می‌شود یا موضوع چیز دیگری است؟

به نظر من مردم اصفهان میزبانند و میزبانان خوبی هم هستند. منتها شاید وظیفه اطلاع‌رسانی که نهاد‌های شهری مثل شهرداری بر عهده دارند خیلی خوب انجام نمی‌شود یا یا مددکاری تأخیر انجام می‌شود. این دوره با چند روز فاصله پس از ماه رمضان در حال برگزاری است. از عید فطر تا الان فرصت کافی برای تبلیغات وجود نداشته، من در حدود ۲۰ سالی که در جریان برگزاری جشنواره بودام و چند دوره راه خودم برگزار کرده‌ام، فکر می‌کنم که اصفهانی‌ها به شدت وظیفه‌اطلاع‌رسانی را یاد نگرفته‌اند. ولی سینما در حال متحول شدن است و فیلم‌ها باید چشم به گیشه داشته باشند. خاتم برومند و آقای طالبی «شهر موش‌های دو» را بدون حمایت فراقلمی سازمان تأخیر انجام می‌شود.

فراقلمی مکانیسمی برای تشویق یا تنبیه فیلمسازان تعریف نکرده که آنها را ترغیب به تولید آثار کند که در گیشه به اصطلاح گلیم خود را از پیرون بکشند؟

برنامه‌های که دولت‌داران است که حمایتش را به مرور از فیلم‌های کم‌مخاطب کاهش دهد. ما مقصد داریم حمایت را از تولید به سمت پخش و اکران انتقال دهیم، یعنی شرایط اکران را به طور عادلانه ایجاد کنیم تا فیلم‌هایی که ظرفیت ارتباط برقرار کردن با مخاطبان آنیوه را دارند به طور خودکار در جرخه سینما باشند. آمار واه‌های فراقلمی را که ملاحظه کنید، این تغییر مسیر تقریباً محسوس است. این اثر تبدیل به یک روال شود سینما به سمت صنعتی شدن می‌رود. نکته دیگر اینکه بزرگسالان در ایران صدایشان پژواک دارد ولی بچه‌ها صدایشان در جامعه خیلی پایین است. این مطالبه در سینمای کودک وجود ندارد. اهمیت سینمای کودک و نوجوان حتی برای متولیان امور کودک چه در سطح نهادهای و دستگاه‌های دولتی و چه در سطح ان جی اوهایی که در این زمینه فعالیت می‌کنند هنوز جان‌نفته است. تمام سالن‌های ما را فیلم‌های بزرگسال اشغال می‌کنند، چون ما با محدودیت سالن هم مواجه هستیم. طی دو سال و نیم گذشته ۲۷ فیلم کودک ساخته شده است اما چون فضای عمومی سینمای کشور کاملاً تحت تأثیر سینمای بزرگسال است، زمینه اکران خوبی برایشان فراهم نشده است، رسانه‌ها هم به این سینمای نمی‌پردازند.

به نظر می‌آید که مشکل سینمای کودک ما از تباط مستقیمی با مشکل سینمای ایران دارد و از این دایره بیرون نیست. سینمای مخاطب‌خاص و به اصطلاح هنری از میان قشر بزرگسال آن هم قشری محدود دارای ارزش محسوب می‌شود و این جنس از سینما از سوی دولت به طور جدی حمایت می‌شود اما سینما هنری عامه‌پسند است و سرگرمی در آن حرف اول را می‌زند. در دهه ۶۰ بچه‌ها در سینمای ایران بودند. می‌دانند ولی گویی که از مقطعی بچه‌ها از سینما اخراج کردند و صرفاً بزرگسالان ودغدغه‌های آنها موضوع سئله سینما شدند. فکر نمی‌کنید گرایش مدیران سینمایی در دولت یازدهم به سینمای مخاطب خاص باعث شده سینمای کودک ایران دچار رکود شود؟

مدرباره بخشی از حرف‌های شما موافق نیستم، معتقد مدیریت سینمای فعلی در جست‌وجوی گسترده کردن سطح ارتباط

سینما با مخاطب است و به این معتقد است. ما معتقدیم اگر می‌خواهیم سینمای ما حفظ شود باید همه افشار جامعه سهم خود را در سبند تولیدات سالانه سینمای ایران پیدا کنند. من همیشه گفتم جامعه مثل ظروف مرتبطه است، اقدار مختلف به روی یکدیگر

تأثیر گذار هستند، رفتارهای عامه مردم و اقتضای خاص روی هم بی‌تأثیر نیست، در سینما هم همین اتفاق می‌افتد. سینمای که می‌تواند ارتباط وسیع با مردم پیدا کند اگر از یک قابلیت‌های بیرونی کند با استقبال مواجه می‌شود. ما دهه ۸۰ فیلم مریم مقدس داریم، الان هم فروشنده داریم که هر دو با استقبال مردم مواجه می‌شوند.

بله مواقم ولی این فیلم‌ها بخش کوچکی از سینمای ایران را به خود اختصاص می‌دهند، واقعیت این است که سینمای ایران صنعتی نشده است، همین الان در نشست‌های خبری سدام فیلمسازان عنوان می‌کنند که دولت باید از ما حمایت کند و کمتر در گیشه فروش کند، صحبت می‌کند.

سینمای ما یک رتیبیتی از دهه ۶۰ پیدا کرده که رها شدن از آن به زمان بیشتری نیاز دارد. برخی سینماگران ما همچنان با تفکر سینمای حمایتی فیلم می‌سازند و این قاعده در ذهنشان نگهین شده، ولی سینما

در حال متحول شدن است و فیلم‌ها باید چشم به گیشه داشته باشند. خاتم برومند و آقای طالبی «شهر موش‌های دو» را بدون حمایت فراقلمی سازمان تأخیر انجام می‌شود.

این دوره با چند روز فاصله پس از ماه رمضان در حال برگزاری است. از عید فطر تا الان فرصت کافی برای تبلیغات وجود نداشته، من در حدود ۲۰ سالی که در جریان برگزاری جشنواره بودام و چند دوره راه خودم برگزار کرده‌ام، فکر می‌کنم که اصفهانی‌ها به شدت وظیفه‌اطلاع‌رسانی را یاد نگرفته‌اند. ولی سینما در حال متحول شدن است و فیلم‌ها باید چشم به گیشه داشته باشند. خاتم برومند و آقای طالبی «شهر موش‌های دو» را بدون حمایت فراقلمی سازمان تأخیر انجام می‌شود.

فراقلمی مکانیسمی برای تشویق یا تنبیه فیلمسازان تعریف نکرده که آنها را ترغیب به تولید آثار کند که در گیشه به اصطلاح گلیم خود را از پیرون بکشند؟

برنامه‌های که دولت‌داران این است که حمایتش را به مرور از فیلم‌های کم‌مخاطب کاهش دهد. ما مقصد داریم حمایت را از تولید به سمت پخش و اکران انتقال دهیم، یعنی شرایط اکران را به طور عادلانه ایجاد کنیم تا فیلم‌هایی که ظرفیت ارتباط برقرار کردن با مخاطبان آنیوه را دارند به طور خودکار در جرخه سینما باشند. آمار واه‌های فراقلمی را که ملاحظه کنید، این تغییر مسیر تقریباً محسوس است. این اثر تبدیل به یک روال شود سینما به سمت صنعتی شدن می‌رود. نکته دیگر اینکه بزرگسالان در ایران صدایشان پژواک دارد ولی بچه‌ها صدایشان در جامعه خیلی پایین است. این مطالبه در سینمای کودک وجود ندارد. اهمیت سینمای کودک و نوجوان حتی برای متولیان امور کودک چه در سطح نهادهای و دستگاه‌های دولتی و چه در سطح ان جی اوهایی که در این زمینه فعالیت می‌کنند هنوز جان‌نفته است. تمام سالن‌های ما را فیلم‌های بزرگسال اشغال می‌کنند، چون ما با محدودیت سالن هم مواجه هستیم. طی دو سال و نیم گذشته ۲۷ فیلم کودک ساخته شده است اما چون فضای عمومی سینمای کشور کاملاً تحت تأثیر سینمای بزرگسال است، زمینه اکران خوبی برایشان فراهم نشده است، رسانه‌ها هم به این سینمای نمی‌پردازند.

به نظر هم مشکل اصلی تبلیغات نیست چون در صنعت سینما نظام عرضه و تقاضا حکمفرما است، چرا شهر موش‌ها می‌فروشد و رکوردهای فروش را هم جابه‌جا می‌کند، سینماها را اگر حس کند فیلم ظرفیت فروش دارد حتماً استقبال می‌کند.

همین حالا به نظر من حدوده‌تاز فیلم‌هایی

سینما با مخاطب است و به این معتقد است. ما معتقدیم اگر می‌خواهیم سینمای ما حفظ شود باید همه افشار جامعه سهم خود را در سبند تولیدات سالانه سینمای ایران پیدا کنند. من همیشه گفتم جامعه مثل ظروف مرتبطه است، اقدار مختلف به روی یکدیگر

تأثیر گذار هستند، رفتارهای عامه مردم و اقتضای خاص روی هم بی‌تأثیر نیست، در سینما هم همین اتفاق می‌افتد. سینمای که می‌تواند ارتباط وسیع با مردم پیدا کند اگر از یک قابلیت‌های بیرونی کند با استقبال مواجه می‌شود. ما دهه ۸۰ فیلم مریم مقدس داریم، الان هم فروشنده داریم که هر دو با استقبال مردم مواجه می‌شوند.

بله این خوب است، در سینما ما این حرف زدم یعنی حمایت‌های اتوبوسی نیست؛ مشکل ما این است که صدای بچه‌ها در سینمای ایران خاموش است، آنها متولی لازم دارند؛ مدیرانی که سینما را جدی بگیرند. یک زمانی درستی دولت باز بود اما الان با واگذاری امور اکران و پخش به صنوف دیگر کسی سینمای کودک را نمایندگی نمی‌کند. یعنی سینماگران هم آسوسان با بچه‌ها نیستند، آنها دغدغه‌های خودشان را دارند. مخاطب کودک را جدی نمی‌گیرند، البته این انتظار هم هست که فیلم خوب تولید شود اما در بخش اکران باید تخصصی‌تر باشند. در سینمای ایران در حال حاضر به بچه‌ها بیش از ۱۰ فیلم سهم نمی‌رسد اما معتقدم اگر سالانه پنج فیلم در اکران حمایت شود، سینمای کودک می‌تواند نگاه‌ها را به طور موزی کار کندند

این دوره طلایی‌ک‌ه از آن حرف زد یعنی همین که این ایده‌ها عملیاتی بشوند، کار دولت فقط تزیین پول نباشد. ما کمیته‌های تولید و نمایش و اکران داریم، ما سازمان پخش تخصصی کودک لازم داریم، دارم از یک الگو برای صنعتی شدن سینما حرف می‌زنم. تلاش برای کاهش فیلم‌های شخصی که به نام فیلم‌ها کودک ساخته می‌شود در دستور کار است، فیلم‌هایی که سرمایه‌ها و بوجه‌ها را به خود اختصاص می‌دهند ولی خیلی مخاطب را جذب نمی‌کنند. فیلم کودک سازمان، کارشناسی، پخش و اکران تخصصی لازم دارد. البته اشتباهانه‌شود منظورم این نیست که ساختار دولت بزرگ‌تر شود.

اینها حرف‌های خوبی است اما چگونه قرار است عملیاتی شود؟

این دوره طلایی‌ک‌ه از آن حرف زد یعنی همین که این ایده‌ها عملیاتی بشوند، کار دولت فقط تزیین پول نباشد. ما کمیته‌های تولید و نمایش و اکران داریم، ما سازمان پخش تخصصی کودک لازم داریم، دارم از یک الگو برای صنعتی شدن سینما حرف می‌زنم. تلاش برای کاهش فیلم‌های شخصی که به نام فیلم‌ها کودک ساخته می‌شود در دستور کار است، فیلم‌هایی که سرمایه‌ها و بوجه‌ها را به خود اختصاص می‌دهند ولی خیلی مخاطب را جذب نمی‌کنند. فیلم کودک سازمان، کارشناسی، پخش و اکران تخصصی لازم دارد. البته اشتباهانه‌شود منظورم این نیست که ساختار دولت بزرگ‌تر شود.

فکر می‌کنید آقای حیدریان به این مسائل اعتقاد دارند؟ همین الان به نظر می‌رسد جشنواره کودک مانند جشنواره فجر در سطح ملی برگزار نمی‌شود، رسانه‌ها آنطور که باید درگیر نیستند، گویی که در حاشیه قرار دارد.

بله، ریاست سازمان از روز اولی که آمدند روی سینمای کودک تأکید داشتند. ببینید امسال تغییرات خوبی داشتیم. اولین سالی است که مخاطب اتوبوسی نداریم، ما الان دارم لذت می‌بریم که سالن‌هایمان پر است حتی بیشتر از سابق و این مخاطب بلیت می‌خرد و با شماره صدلی توئی سالن می‌رود. سابق بر این بچه‌ها را به شکل سازماندهی شده می‌آوردند، مثلاً برای فیلمی که ربط درستی هم به رده سنی آنها نداشت. آداب سینما رفتن را این بچه‌ها از تجربه نمی‌کنند. اینکه کودک با والدین به سینما برود متفاوت است با اینکه با افراد دیگر برود. با والدین بچه‌ها لذت بخش‌تر است. ما در خیلی برای بچه‌ها لذت بخش‌تر است. ما در دارم، ببینید ما دوره‌های را پشت سر گذاشتیم که انتخابات شورا‌ها با ریاست جمهوری همزمان انجام شد. پیش از این دو انتخابات با دو سال فاصله انجام می‌شد دولتی می‌آمد و شورای فراقلمی مواجه بود که شاید سلیقه‌ها متفاوتی داشتند و بالعکس. تغییر قانون انتخابات این امکان را ایجاد کرده که شورا دولت فارغ از گرایش‌هایشان بتوانند که حتی است چهار سال به طور موزی کار کنندند

اگر ناهماهنگ هم باشند، بدانند که چهارسال با هم هستند نه صرفاً دوسال. در این چهار سال می‌توان کارهایی انجام داد. الان ما تقاضای داریم باصفهان که این شهر به عنوان مرکز سینمای کودک شناخته‌شود. شهردار و شورای شهر به این تقاضاهم متعهد شده‌اند و ما می‌دانیم که چهار سال می‌توانیم با این آدم‌ها کار کنیم. دولت هم به این سلیقه‌نامه متعهد است. یک برنامه چهار ساله را می‌توان در سطح کشور داشت و به نظر من این یک فرصت طلایی می‌تواند باشد.

الان در سینمای امریکا یکی، دو دهه است که مخاطب اصلی سینما را از بزرگسال به سمت سنین پایین‌تر هدایت می‌کنند. یعنی خیلی از بلاک باسترها را انیمیشن‌ها تشکیل می‌دهند. این نشان می‌دهد که آنها دارند روی سنین کودک و نوجوان در سینما برنامه‌ریزی می‌کنند.

سینمای کودک یک مزیت بزرگ دارد، سینمای کودک یعنی سه بلیت، بچه‌ها دست

رونمایی از کتاب «احمد متوسلیان هستم»

کتاب «احمد متوسلیان هستم» در مراسمی در باشگاه پویای خیرگزاری تسنیم رونمایی شد. در این مراسم که به مناسبت فرارسیدن سالروز اسارت سردار جاویدالاکثر حاج احمد متوسلیان و دبیلما‌های ربوده‌شده برگزار شد، از کتاب «احمد متوسلیان هستم» رونمایی شد. در مراسم رونمایی از این کتاب امیر متوسلیان برادر سردار حاج احمد متوسلیان، سردار حسن رستگار پناه، سردار عباس برقی، سردار گلعلی بابایی و جمعی از نویسندگان و پژوهشگران حضور داشتند و چند نفر از هم‌زمان حاج‌احمد متوسلیان و برادر وی درباره ابعاد مختلف شخصیت حاج‌احمد متوسلیان صحبت کردند. کتاب «احمد متوسلیان هستم»، مجموعه مصاحبه‌ها و سخنرانی‌های حاج احمد متوسلیان فرمانده تیپ ۲۷ محمد رسول‌الله(ص) است که محمدجواد شادانلو آن را در قالب یک کتاب جمع‌آوری کرده است. این کتاب با دفاعیات حاج احمد در دادگاه سال ۱۳۵۷ پس از دستگیری در لرستان آغاز می‌شود و سپس با سخنرانی سال ۱۳۵۹ مسجد جامع شهر پاوه که بخشی از آن در فیلم ایستاده در غبار مورد استفاده قرار گرفته بود، ادامه پیدا می‌کند.

رئیس سازمان صدا و سیما:

با همکاری رسانه‌های اسلامی طنین صدای مقاومت در جهان شنیده می‌شود

رئیس سازمان صدا و سیما با اشاره به ظرفیت‌های عظیم رسانه‌های اسامی گفت: شرايط کنونی اينها حرف‌های خوبی است اما چگونه قرار است عملیاتی شود؟

ببین رسانه‌های اسامی باید همکاری بین رسانه‌های اسامی برای انتشار صدای حق و مقاومت در جهان اسلام هر چه بیشتر تقویت شود. عبدالعلی علی‌عسکری در مراسم اختتامیه نهمین اجلاس مجمع عمومی اتحادیه رادو تلویزیون‌ها و رادیو اسلامی که با اشاره به پیشینه اتحادیه رادیو و تلویزیون‌های اسلامی، آن را متفاوت از سایر اتحادیه‌های رسانه‌ای خواند، اظهار کرد: این اتحادیه صدای مظلومان جهان را که مورد تهاجم مستکبران هستند و هر روز در سوریه، یمن و فلسطین به خاک و خون کشیده می‌شوند، روایت می‌کند. وی با بیان اینکه امروز اگر جریان پر قدرت و پرهمینه رسانه‌ای غرب با سرمایه و تعداد بسیار زیاد، فرهنگ تمدن غرب را حمایت می‌کند، در این سوی دنیا نیز جریان رسانه‌ای اسلام در حال تقویت جبهه مقاومت است. وی اظهار داشت: امروز رسانه‌ها در سه جبهه استیکار، غیر متعهدانه و جبهه مقاومت فعال هستند و این اتحادیه نیز جبهه رسانه‌ای جریان مقاومت محسوب می‌شود.

رئیس صداوسیمابا بیان اینکه در ذیل رسانه‌های استیکباری، رسانه‌های تکفیری شکل گرفته‌اند و داعش و جریان رسانه‌ای‌اش نیز از همان جریان استیکبار استفاده هستند، تصریح کرد: این رسانه‌ها در تبلیغ خشونت و ازاب در جوامع نقش دارند. علی‌عسکری با اشاره به برگزاری بازار فیلم در حاشیه اجلاس این اتحادیه بیان کرد: بازار رسانه‌های پاک بسیار ارزشمند و مهم است و اگر بازار رسانه‌های دنیا را بررسی کنید یک بازار متفاوت شکل گرفته که برای رسانه‌های اسلامی است و باید قدر این فرصت را دانست.

رئیس سازمان میراث فرهنگی:

اقتصاد گردشگری باید مقاوم باشد

زهره احمدی پور رئیس سازمان میراث فرهنگی، صنایع‌دستی و گردشگری در جمع مدیران این سازمان در استان قم با اشاره به شعار سال، خواستار توجه بیشتر به بحث اقتصاد گردشگری در حوزه اقتصاد مقاومتی شد. احمدی پور در این نشست گفت: «رویکرد اقتصاد مقاومتی اجاع‌سازی است و ما قرار است در این جلسات تصمیماتی بگیریم که منجر به مقاوم شدن اقتصاد شود. ادبیات اقتصاد مقاومتی مبتنی بر کاهش آسیب و بالا بردن نقاط پذیری است تا در اقتصاد کشور برابر شوک‌ها مقاوم شود، در نتیجه باید به جای تمسک‌کن‌های موقت به‌دنبال در مان باشیم»، معاون رئیس جمهور با اشاره به اینکه گفت‌مان‌سازی اقتصاد مقاومتی در سال ۹۵ انجام شد، گفت: «باید بیشتر بر این مسئله تمرکز کنید که قرار است چه نقشی را ایفا کنید، استان قم قبلاً اعلام کرد که رویکردش گردشگری است، باید تأثیر گردشگری بر اقتصاد هم مشخص شود، اگر توانستید این تأثیر را مشخص کنید یعنی درست عمل کرده‌اید، در غیر این صورت باید دریابید که مشکل از کجانشانی می‌شود.مهم این است که تأثیر بخشی‌انیمیشن برای ماهمیت دارد.انیمیشن امروز نسیمین صنعتی آلترناتیو نسیمین مورد کمک می‌کند که درراییم هر استان را به برنامه‌هایش راهمحق کرده است.»